

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 30.11.2016 r.
COM(2016) 761 final

ANNEX 1

ZAŁĄCZNIK

do

wniosku dotyczącego

DYREKTYWY PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniającej dyrektywę 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej

{ SWD(2016) 399 final }

{ SWD(2016) 401 final }

{ SWD(2016) 402 final }

{ SWD(2016) 403 final }

{ SWD(2016) 404 final }

{ SWD(2016) 405 final }

{ SWD(2016) 406 final }

ZAŁĄCZNIK

1. W załącznikach IV i V wprowadza się następujące zmiany:

- a) w załączniku IV przypis 3 otrzymuje brzmienie: „(3) Ma zastosowanie w przypadku obliczania oszczędności energii w odniesieniu do energii pierwotnej przy wykorzystaniu podejścia oddolnego opartego na zużyciu energii końcowej. Dla oszczędności wyrażonej w kWh państwa członkowskie mogą zastosować współczynnik domyślny wynoszący 2,0. Państwa członkowskie mogą zastosować inny współczynnik, o ile jest to uzasadnione.”;
- b) Załącznik V otrzymuje brzmienie:

„Załącznik V

Wspólne metody i zasady obliczania oddziaływania systemów zobowiązujących do efektywności energetycznej lub innych środków z dziedziny polityki na podstawie art. 7 ust. 1 i 2, art. 7a i art. 7b oraz art. 20 ust. 6

- 1. Metody obliczania oszczędności energii innych niż te wynikające ze środków podatkowych na potrzeby art. 7 ust. 1 i 2 i art. 7a i art. 7b oraz art. 20 ust. 6.

Strony zobowiązane, uczestniczące lub uprawnione lub wykonujące organy publiczne mogą korzystać z jednej lub większej liczby następujących metod obliczania oszczędności energii:

- a) szacowana oszczędność odnosząca się do wyników wcześniejszych usprawnień dotyczących energii, monitorowanych w sposób niezależny, w podobnych instalacjach. Takie ogólne podejście jest nazywane podejściem „ex ante”;
- b) mierzona oszczędność, w przypadku której oszczędność wynikającą z zastosowania środka lub pakietu środków określa się poprzez wskazanie faktycznego zmniejszenia zużycia energii przy odpowiednim uwzględnieniu takich czynników jak dodatkowość, zajmowanie lokalu, poziomy produkcji i pogoda, które to czynniki mogą wywierać wpływ na zużycie. Takie ogólne podejście jest nazywane podejściem „ex post”;
- c) oszczędność skalowana, w przypadku której stosuje się techniczne szacunki oszczędności. Podejście to może być stosowane wyłącznie w przypadku, gdy określenie solidnych danych pomiarowych dla konkretnej instalacji jest trudne lub nieproporcjonalnie kosztowne, np. zastąpienie sprężarki lub silnika elektrycznego o innej mocy znamionowej niż moc, na podstawie której dokonany został pomiar niezależnych danych o oszczędnościach, lub w przypadku, gdy te szacunki są opracowywane na podstawie metod i poziomów referencyjnych ustalonych na szczeblu krajowym przez wykwalifikowanych lub akredytowanych ekspertów, których działania są niezależne od stron zobowiązanych, uczestniczących lub uprawnionych;
- d) badana oszczędność, w przypadku której określa się reakcję odbiorców energii na porady, kampanie informacyjne, systemy etykietowania lub certyfikacji lub też inteligentne pomiary zużycia. Takie podejście można stosować wyłącznie w odniesieniu do oszczędności wynikającej ze zmian zachowania odbiorców energii. Nie można go natomiast stosować do oszczędności wynikającej z zastosowania środków fizycznych.

2. Określając wielkość oszczędności energii osiągniętą dzięki środkowi w zakresie efektywności energetycznej na potrzeby art. 7 ust. 1 i 2, art. 7a i art. 7b oraz art. 20 ust. 6., stosuje się następujące zasady:
- a) należy wykazać, że oszczędności są dodatkowe w stosunku do tych, które uzyskano by tak czy inaczej bez działania stron zobowiązanych, uczestniczących lub uprawnionych bądź wykonujących organów. W celu określenia, jakie oszczędności można zgłosić jako dodatkowe, państwa członkowskie ustanawiają wariant bazowy, który opisuje, jak zmieniłoby się zużycie energii w przypadku braku danego środka z dziedziny polityki. Wariant bazowy musi odzwierciedlać przynajmniej następujące czynniki: tendencje dotyczące zużycia energii, zmiany zachowań odbiorców, postęp techniczny i zmiany spowodowane innymi środkami wdrażanymi na szczeblu krajowym i unijnym;
 - b) oszczędności wynikające z wdrożenia obowiązkowych przepisów Unii uznaje się za oszczędności, które miałyby miejsce tak czy inaczej bez działania stron zobowiązanych, uczestniczących lub uprawnionych bądź wykonujących organów, a tym samym nie mogą być zaliczane na podstawie art. 7 ust. 1, z wyjątkiem oszczędności związanych z renowacjami istniejących budynków pod warunkiem spełnienia kryterium istotności, o którym mowa w części 3 lit. h);
 - c) uznane mogą zostać wyłącznie oszczędności przekraczające następujące poziomy:
 - (i) unijnych norm emisji dla nowych samochodów osobowych i nowych lekkich samochodów dostawczych w związku z wdrożeniem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009¹ i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2011²;
 - (ii) wymogów unijnych dotyczących wycofywania z obrotu określonych produktów związanych z energią w następstwie wdrożenia środków wykonawczych na mocy dyrektywy 2009/125/WE;
 - d) dopuszczalne są polityki mające na celu wspieranie wyższej efektywności energetycznej produktów, urządzeń, budynków i elementów budynków, procesów lub rynków;
 - e) polityki, które przyspieszają upowszechnianie się bardziej efektywnych energetycznie produktów i pojazdów, można zgłosić w całości pod warunkiem wykazania, że upowszechnienie ma miejsce przed upływem przewidywanego średniego cyklu życia produktu lub pojazdu bądź przed upływem zwykłego terminu wymiany produktu lub pojazdu, a oszczędności zgłasza się tylko w okresie do upływu przewidywanego

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 z dnia 23 kwietnia 2009 r. określające normy emisji dla nowych samochodów osobowych w ramach zintegrowanego podejścia Wspólnoty na rzecz zmniejszenia emisji CO₂ z lekkich pojazdów dostawczych (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 1).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2011 z dnia 11 maja 2011 r. określające normy emisji dla nowych lekkich samochodów dostawczych w ramach zintegrowanego podejścia Unii na rzecz zmniejszenia emisji CO₂ z lekkich pojazdów dostawczych (Dz.U. L 145 z 31.5.2011, s. 1).

średniego cyklu życia produktu lub pojazdu, który ma zostać wymieniony;

- f) propagując upowszechnianie środków w zakresie efektywności energetycznej, państwa członkowskie zapewniają, aby przestrzegane były normy jakości w odniesieniu do produktów, usług i stosowania środków lub aby były wprowadzane, w przypadku gdy jeszcze nie ma to miejsca;
 - g) w celu uwzględnienia różnic klimatycznych między regionami państwa członkowskie mogą wybrać pomiędzy dostosowaniem oszczędności do wartości standardowej a dostosowaniem różnych oszczędności energii odpowiednio do różnic temperaturowych występujących między regionami;
 - h) przy obliczaniu oszczędności energii bierze się pod uwagę cały czas obowiązywania środków. Można tego dokonać, obliczając oszczędności, jakie zostaną osiągnięte w związku z każdym indywidualnym działaniem w okresie między datą jego wdrożenia a, odpowiednio, dniem 31 grudnia 2020 r. lub dniem 31 grudnia 2030 r. Państwa członkowskie mogą także przyjąć inną metodę, która – według szacunków – pozwoli na osiągnięcie co najmniej takiej samej wielkości oszczędności ogółem. Jeżeli państwa członkowskie stosują inne metody, zapewniają, by wielkość oszczędności energii ogółem obliczona za pomocą tych innych metod nie przekraczała wielkości oszczędności energii, która byłaby wynikiem obliczeń przy zaliczaniu oszczędności, jakie zostaną osiągnięte w związku z każdym działaniem indywidualnym w okresie między datą jego wdrożenia a, odpowiednio, dniem 31 grudnia 2020 r. lub dniem 31 grudnia 2030 r. Państwa członkowskie szczegółowo opisują w swoich zintegrowanych krajowych planach w zakresie energii i klimatu, w ramach zarządzania unią energetyczną, inne metody, których używały, oraz określają działania podjęte w celu zapewnienia spełnienia wiążącego wymogu dotyczącego obliczania.
3. Państwa członkowskie zapewniają spełnienie następujących wymogów dotyczących środków z dziedziny polityki przyjmowanych na mocy art. 7b i art. 20 ust. 6:
- a) środki z dziedziny polityki i działania indywidualne przynoszą weryfikowalne oszczędności końcowego zużycia energii;
 - b) odpowiedzialność, odpowiednio, każdej strony uczestniczącej, strony uprawnionej lub wykonującego organu publicznego musi zostać jasno określona;
 - c) oszczędności energii, które zostały lub mają zostać osiągnięte, są określane w przejrzysty sposób;
 - d) wielkość oszczędności energii, która jest wymagana lub która ma zostać osiągnięta za pomocą danego środka z dziedziny polityki, jest wyrażana w postaci zużycia energii pierwotnej lub końcowej z zastosowaniem współczynników konwersji określonych w załączniku IV;
 - e) roczne sprawozdanie dotyczące oszczędności energii osiągniętych przez strony uprawnione, strony uczestniczące i wykonujące organy jest

przedstawiane i udostępniane publicznie wraz z danymi dotyczącymi rocznych tendencji w zakresie oszczędności energii;

- f) monitorowanie wyników i podejmowanie odpowiednich środków w przypadku niezadowolających postępów;
- g) oszczędności wynikające z działania indywidualnego nie mogą być zgłaszane przez więcej niż jedną stronę;
- h) wykazuje się, że działania strony uczestniczącej, strony uprawnionej lub wykonującego organu publicznego spowodowały osiągnięcie zgłoszonych oszczędności.

W przypadku środków z dziedziny polityki przedsięwziętych na podstawie art. 7 ust. 2 lit. e) państwa członkowskie mogą stosować metodę obliczeniową ustanowioną na mocy dyrektywy 2010/31/UE w zakresie zgodnym z wymogami art. 7 niniejszej dyrektywy i niniejszego załącznika.

- 4. Przy określaniu oszczędności energii wynikającej ze środków w dziedzinie polityki związanych z podatkami, wprowadzonych na mocy art. 7b, mają zastosowanie następujące zasady:
 - a) zaliczenie następuje jedynie w przypadku oszczędności energii wynikających ze środków podatkowych powyżej minimalnych poziomów opodatkowania mających zastosowanie do paliw zgodnie z wymogami dyrektywy Rady 2003/96/WE³ lub dyrektywy Rady 2006/112/WE⁴;
 - b) elastyczność cen na potrzeby obliczania skutków środków podatkowych (energii) musi odzwierciedlać reakcje popytu na energię na zmiany cen oraz musi być oszacowana w oparciu o aktualne i reprezentatywne oficjalne źródła danych;
 - c) oszczędność energii wynikającą z towarzyszących instrumentów polityki podatkowej, łącznie z zachętami podatkowymi lub wpłatami do funduszy, rozlicza się oddzielnie.

5. Powiadamianie o metodach

Zgodnie z przyszłym wnioskiem ustawodawczym dotyczącym zarządzania unią energetyczną państwa członkowskie zgłaszają Komisji zaproponowaną przez siebie szczegółową metodę funkcjonowania systemów zobowiązujących do efektywności energetycznej oraz alternatywne środki, o których mowa w art. 7a i art. 7b oraz w art. 20 ust. 6. Tego rodzaju powiadomienie obejmuje, z wyjątkiem podatków, szczegółowe informacje na temat:

- a) poziomu wymogu w zakresie oszczędności energii lub spodziewanych oszczędności w ciągu całego okresu od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2030 r.;

³ Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51).

⁴ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

- b) stron zobowiązanych, uczestniczących lub uprawnionych lub wykonujących organów publicznych;
- c) odnośnych sektorów;
- d) środków z dziedziny polityki i indywidualnych działań przewidzianych w środkach z dziedziny polityki, w tym przewidywanych łącznych oszczędności energii ogółem dla każdego środka;
- e) okresu obowiązywania obowiązku dla systemu zobowiązującego do efektywności energetycznej;
- f) działań przewidzianych przez środek w dziedzinie polityki;
- g) metody obliczeniowej, w tym sposobów określania dodatkowości i przyczynowości oraz metod i poziomów referencyjnych stosowanych do oszczędności szacowanych i skalowanych;
- h) okresów obowiązywania środków i sposobu ich obliczania lub na czym się opierają;
- i) podejścia służącego uwzględnieniu różnych warunków klimatycznych w danym terytorium państwa członkowskiego;
- j) protokołów z monitorowania i weryfikacji odnośnie do środków na podstawie art. 7a i art. 7b oraz sposobów zapewnienia ich niezależności od stron zobowiązanych, uczestniczących lub uprawnionych;
- k) w przypadku podatków powiadomienie zawiera szczegółowe informacje na temat:
 - (i) odnośnych sektorów i segmentu podatników;
 - (ii) wykonującego organu publicznego;
 - (iii) spodziewanych oszczędności;
 - (iv) okresu obowiązywania środka podatkowego; oraz
 - (v) metody obliczeniowej, z uwzględnieniem zastosowanej elastyczności cenowej i sposobu jej ustalenia.”;

2. w załączniku VII wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Minimalne wymogi w zakresie rozliczeń i informacji o rozliczeniach na podstawie rzeczywistego zużycia gazu”;

b) dodaje się załącznik VIIa:

„Załącznik VIIa

**Minimalne wymogi w zakresie rozliczeń i informacji o zużyciu na podstawie
rzeczywistego zużycia w zakresie ogrzewania, chłodzenia i ciepłej wody
użytkowej**

1. Rozliczenia na podstawie rzeczywistego zużycia

Aby umożliwić użytkownikom końcowym regulowanie ich własnego zużycia energii, rozliczenia muszą się odbywać na podstawie rzeczywistego zużycia, co najmniej raz w roku.

2. Minimalna częstotliwość rozliczeń lub podawania informacji o zużyciu

Z dniem [Please insert herethe entry into force], w przypadku gdy zostały zainstalowane liczniki umożliwiające zdalny odczyt lub podzielniki kosztów, rozliczenia lub informacje o zużyciu w oparciu o rzeczywiste zużycie muszą być udostępniane co najmniej raz na kwartał na żądanie lub jeśli odbiorcy końcowi wybrali opcję otrzymywania elektronicznych rozliczeń, a w innych przypadkach dwa razy do roku.

Począwszy od dnia 1 stycznia 2022 r., w przypadku gdy zostały zainstalowane liczniki umożliwiające zdalny odczyt lub podzielniki kosztów, rozliczenia lub informacje o zużyciu muszą być udostępniane co najmniej raz na miesiąc. Z powyższego wymogu można zwolnić ogrzewanie i chłodzenie poza sezonem grzewczym/chłodniczym.

3. Minimum informacji, jakie należy ująć w rozliczeniu na podstawie rzeczywistego zużycia

Państwa członkowskie zapewniają udostępnienie użytkownikom końcowym razem z ich rachunkami następujących informacji sformułowanych w jasny i zrozumiały sposób:

- a) rzeczywiste ceny bieżące i rzeczywiste zużycie energii;
- b) informacje na temat używanego koszyka paliw, z uwzględnieniem użytkowników końcowych zaopatrywanych przez lokalne źródła ogrzewania lub chłodzenia;
- c) porównanie bieżącego zużycia energii przez użytkowników końcowych ze zużyciem w tym samym okresie poprzedniego roku w formie graficznej, z korektą na warunki klimatyczne odnośnie do ogrzewania i chłodzenia;
- d) informacje kontaktowe dotyczące organizacji konsumentów zrzeszających odbiorców końcowych, agencji energetycznych lub podobnych podmiotów, łącznie ze stronami internetowymi, gdzie możliwe jest uzyskanie informacji o dostępnych środkach poprawy efektywności energetycznej, porównaniach profili odbiorców końcowych lub obiektywnych technicznych specyfikacjach urządzeń pobierających energię.

Ponadto państwa członkowskie zapewniają udostępnienie użytkownikowi końcowemu sformułowanego w jasny i zrozumiały sposób porównania z przeciętnym znormalizowanym lub referencyjnym użytkownikiem końcowym z tej samej kategorii użytkowników w ich rachunkach lub udostępnienie odesłania do tych informacji.”.